

samt forkøbsretten til restejendommen (som ved fraskillelsen eventuelt kan være bragt ned under grundbeløbgrænsen), indtil ejendommen efter den endelige berigtigelse af frasalget er vurderet til ejendomsskyld ved en almindelig vurdering eller en årsomvurdering, hvilken vurdering normalt må forventes at medføre, at arealer, som måtte være erhvervet i stedet for de fraskilte, inddrages under ejendommens fremtidige grundbeløb.

Denne noteringsordning vil give mulighed for bevarelse af forkøbsretten til en ejendom indtil det tidspunkt, da der efter den hidtil gældende ordning har kunnet finde fordeling af ejendommens grundbeløb sted efter fraskillelse af arealer.

Det bemærkes, at afgrænsningen af den kategori af ejendomme, som omfattes af forkøbsretten efter statshusmandslovens § 8, stk. 1, hidtil har været overensstemmende med afgrænsningen af ejendomme, som omfattes af den i § 11, 1. stk., jfr. § 12, 2. stk., i lov nr. 291 af 31. marts 1949 om landbrugsejendomme fastsatte særlige begrænsning med hensyn til erhvervelse af landbrugs-ejendomme ved arv eller ved overdragelse mellem nære pårørende. Denne overensstemmelse er ved et samtidig udarbejdet forslag til tillæg til sidstnævnte lov foreslået opretholdt, og den foreslåede noteringsordning vil således bevirke, at en ejer ikke ved en vilkårlig, i henhold til den nye lov om grundstigningsskyld tilvejebragt deling af en ejendoms grundbeløb vil kunne holde ejendommen udenfor nævnte bestemmelses rækkevidde, så længe den samlede ejendom forbliver på samme ejers hånd.

Til *statshusmandslovens § 8, stk. 2*, foreslås tilføjet en bestemmelse, som på tilsvarende måde hjemler adgang til ved midlertidig notering i tingbogen at forbeholde statens forkøbsret til arealer, som ved ansættelse af grundværdi fraskilles en af forkøbsretten efter nævnte stk. 2 omfattet ejendom.

De øvrige til statshusmandslovens § 8 foreslåede ændringer er af redaktionel art.

Til § 3.

Ifølge statshusmandslovens § 14, stk. 2, er der adgang til at imødekomme ønsker fra købere af statsjord om at overtage jorden for en fast købesum og med jordkøbslån af statskassen i stedet for at overtage jorden mod jordrentesvarelse. Derimod har der ikke været hjemmel for staten til at *udbyde* jorden til salg for en fast købesum og med jordkøbslån. Da statens jorderhvervelser

bl. a. efter reglerne i statshusmandslovens § 8 i visse tilfælde sker til sådanne priser, at afhændelse mod jordrentesvarelse vil medføre betydeligt tab for jordfonden, foreslås der åbnet adgang for staten til i undtagelsestilfælde at dække sig mod sådanne tab ved at udbyde lodderne til en fast købesum efter reglerne i lovens kap. IV.

Til § 4.

Ved afhændelse af statsjord på jordrentevilkår er der ifølge statshusmandslovens § 16, stk. 2, hjemmel til i visse tilfælde at kræve et nærmere fastsat vederlag udover jordrentesvarelsen. Dette vederlag kan efter loven afdrages over 10 år og sikres da ved pant i ejendommen. Bestemmelsen har overvejende fundet anvendelse ved afhændelse af tillægsparcer. I tilfælde, hvor det nævnte vederlag andrager betydeligere beløb, bliver køberen underkastet væsentligt hårdere afdragsvilkår end låntagere, der opnår statslån efter lovens § 34 eller § 55 til køb af tillægsgjord. I adskillige tilfælde — navnlig når køberens hovedejendom er jordrentepligtig — vil det være uheldigt at afhænde parcellerne mod en fast købesum og med jordkøbslån, og det foreslås derfor, at bestemmelsen ændres således, at der vil kunne indrømmes en afdragstid på indtil 20 år, og at der åbnes adgang til i særlige tilfælde at indrømme afdragsfrihed i indtil de første 5 år af dette tidsrum.

Til §§ 5 og 6.

De foreslåede ændringer er af formel karakter, idet tilsvarende bestemmelser er optaget i § 6, stk. 2, sidste punktum, i lov nr. 138 af 31. marts 1950 om udlån til statshusmandsbrug m. m., men er udeladt i det samtidig med nærværende lovforslag fremsatte forslag til en ny udlånslov.

Til § 7.

Den foreslåede ændring er af redaktionel karakter.

Til § 8.

En tilsvarende bestemmelse findes i udlånslov nr. 138 af 31. marts 1950, men er udeladt i forslaget til en ny udlånslov. Dog foreslås bestemmelsen ændret således, at vejanlæg i særlig tyndt befolkede egne kun får en fortrinsstilling med hensyn til midlernes anvendelse, og at midlerne iøvrigt også skal kunne anvendes til adgangsveje andetsteds.